

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	53-14-12
Дата	09.09.1996

ТРИДЕСЕТ И СЕДМО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

15-48y

КОМИСИЯ ПО ТРУДА, СОЦИАЛНИТЕ И ДЕМОГРАФСКИ ПРОБЛЕМИ

.....

С Т А Н О В И Щ Е

ОТНОСНО: Определението на Конституционния съд от 30.07.1996 год. , получено на 02.08.1996 год. с което Народното събрание е конституирано като страна по к.д.№ 15/96 г., с приложено искането на президента на Република България от 26.07.96 г. за тълкуването на чл. 50 от Конституцията и за обявяване противоконституционността на чл. 16, т.4 и 6 от Закона за уреждане на трудовите спорове / 50-01-227/2.08.1996 /

С искането Президентът на Република България е сезирал Конституционния съд за произнасяне по два проблема:

1. Конституционният съд да даде задължително тълкуване на член 50 от Конституцията, относно възможността чрез закон определени категории работници и служители да бъдат лишени от правото на стачка.
2. Конституционният съд да се произнесе дали разпоредбите на чл. 16, т. 4 и 6 от Закона за уреждане на колективните трудови спорове противоречат на чл. 50 от Конституцията.

Независимо , че Законът за уреждане на колективните трудови спорове е приет преди приемането на действащата Конституция, той не и противоречи , а тъкмо обратното - намира своето основание за съществуването си изрично в разпоредбите на чл. 50 от Конституцията. Нещо повече. Член 50 от Конституцията е съчетан с препоръките на Всеобщата декларация за правата на човека, приета на 10 декември 1948

95

година от Общото събрание на ООН. Атакуваните разпоредби на Конституцията не противоречат и на други два международни акта: Международният пакт за икономически, социални и културни права- чл. 8 , 11 и 12 и Европейската социална харта- чл. 6 и 31.

От друга страна , следва да се изтъкне, че разпоредбите на чл. 16 , т. 4 и 6 от Закона за уреждане на колективните трудови спорове, с които не се допуска стачка в производството , разпределението и снабдяването с електроенергия , съобщенията и в здравеопазването , както и в системата на Министерството на отбраната , Министерството на вътрешните работи , Строителните войски , войските на други ведомства, съдебните прокурорските и следствените органи, се обуславят от обществените нужди, че ако в такива области и сфери се упражни правото на стачка, то това би довело до ограничаване правата на други, по смисъла на чл. 57 ал. 2 от Конституцията, а това е недопустимо. Независимо и наред с изложеното следва да се изтъкне, че петгодишното приложение на тези разпоредби и създадената съдебна практика са в унисон с Решенията на Експертната комисия по прилагане на конвенциите и препоръките и на Комитета за синдикална свобода на Международната организация на труда.

От тук следва да се счете, че искането на Президента на Република България с изтъкнатите в него основания за противоконституционност, са неоснователни.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА КТСДП:**

/Й.ШКОЛАГЕРСКИ/